

de? Jeg fik jo ikke noget svar, der er betryggende på nogen måde. Det med, at man nu kan tage patent på diagnostikmetoder, jamen altså jeg skal bare læse op fra ministerens eget svar. Da vi spurgte om det, var ministerens klare svar: Det er der imidlertid uenighed om i lægevidenskabelige kredse.

Jamen det er da ikke betryggende at vedtage noget, hvor der er dyb uenighed, og hvor en hoben af læger har skrevet til os, at vedtages det her lovforslag, så har det afgørende konsekvenser for deres valg og mulighed for at vælge den bedste metode til at diagnosticere en sygdom. Alligevel vedtages lovforslaget.

Så til de internationale aftaler, som vi også har diskuteret i samrådet. Biodiversitetskonventionen siger udtrykkeligt, at hvis man henter et gen i et uland og udnytter det kommercielt, så skal – med streg under skal – ulandet have del i de økonomiske gevinster fra den udnyttelse. Det lever vi ikke op til her, for her gives der mulighed for, at man kan patentere et gen fundet i et uland uden at opgive, hvilket land man har genet fra, og når man ikke oplyser det, kan man selvfølgelig ikke på nogen måde dele den økonomiske gevinst med det pågældende land.

Og i samrådet, vi havde – og det skal være det sidste, jeg vil sige i denne omgang, bare for at illustrere mængden af uafklarede spørgsmål – hvor vi spurgte til den hollandske sag, sagde ministeren, som vi også lige hørte det gentaget, at det bare drejer sig om artikel 235 og ikke andet end det, og det er jo lidt drillende i forhold til Enhedslisten.

Sagen er, at den drejer sig om fire punkter, og to af de punkter, som Holland rejser, er, at direktivet fratager medlemslandene muligheden for at gøre brug af adgangen til at fastsætte undtagelser for, hvad der kan patenteres. Og det her læser jeg op af ministerens senere skriftlige svar, så vi er kommet på bedre tanker efter samrådet. Og yderligere står der, at direktivet ifølge hollænderne tilsidesætter grundlæggende rettigheder ved indgreb i den menneskelige værdighed og indgreb i patienters selvbestemmelse.

Så der er sat alvorlige spørgsmålstejn ved det direktiv, som det her lovforslag bygger på, så alvorlige spørgsmål, så altså den hollandske regering har fundet det nødvendigt at rejse sagen ved EF-Domstolen. Den er den danske regering tilsyneladende fuldstændig ligeglad med og gennemtrumfer bare lovforslaget her i

Folketinget. Jeg synes, det er en meget uanstændig behandling af et meget vigtigt spørgsmål.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Først kort: Jeg har redegjort, både før lovforslaget blev fremsat, efter lovforslaget var blevet fremsat, før samrådet og efter samrådet, for den hollandske sag. Jeg skal beklage, at jeg ikke fandt lejlighed til i min bemærkning før, der i forvejen blev meget lang, at gennemgå samtlige fire punkter, Holland havde rejst, men jeg tog de to, som jeg fandt var de afgørende, nemlig hjemmelsgrundlaget og spørgsmålet om den menneskelige værdighed, som har været det, også ændringsforslagene handler om. Hr. Frank Aaen må undskylde, at jeg så kom til at tro, at det også var det, der var mest interessant for Folketinget at forholde sig til.

Men der er ikke noget med at komme på bedre tanker efter et samråd. Den hollandske sag er der redegjort nøje for, også lang tid før dette lovforslag blev fremsat.

I øvrigt vil jeg så kort sige, hvor svært det er at gøre alle tilfreds med hensyn til besvarelser. Hvis man forventer, at vi først kan lovgive på områder, hvor der er læger involveret, når alle læger er enige, eller lovgive på juridiske områder, når alle jurister er enige, eller på økonomiske områder, når alle økonomer er enige, så har vi fuldstændig fjernet grundlaget for enhver form for demokrati. Det tror jeg siger sig selv.

Så til spørgsmålet om lovsjusk: Dette lovforslag har været fremsat i 7 måneder. De første spørgsmål kommer ret kort tid efter, at vi har haft første behandling, og der bliver givet besvarelser ret kort tid efter. Så ligger det længe i udvalget, og så kommer der i virkeligheden først i marts måned hul på spørgsmålene. Jeg synes, det er vanskeligt at anlage mig eller regeringen for at have villet jappe noget igennem. Vi har stillet op og givet meget grundige besvarelser og gjort det både skriftligt og mundtligt i form af samråd.

Så er det i øvrigt ikke en sag, der kun er 7 måneder gammel, men en sag, som dette Folketing beskæftigede sig meget grundigt med i Europaudvalget og i salen igennem måneder i 1996. Og det er en ordret implementering af det, vi blev enige om på det tidspunkt, der er tale om her. Så nu har vi foreløbig været 4 år om det.

Men derudover skal jeg sige, at det er en sag som denne, Folketinget og befolkningen har in-